

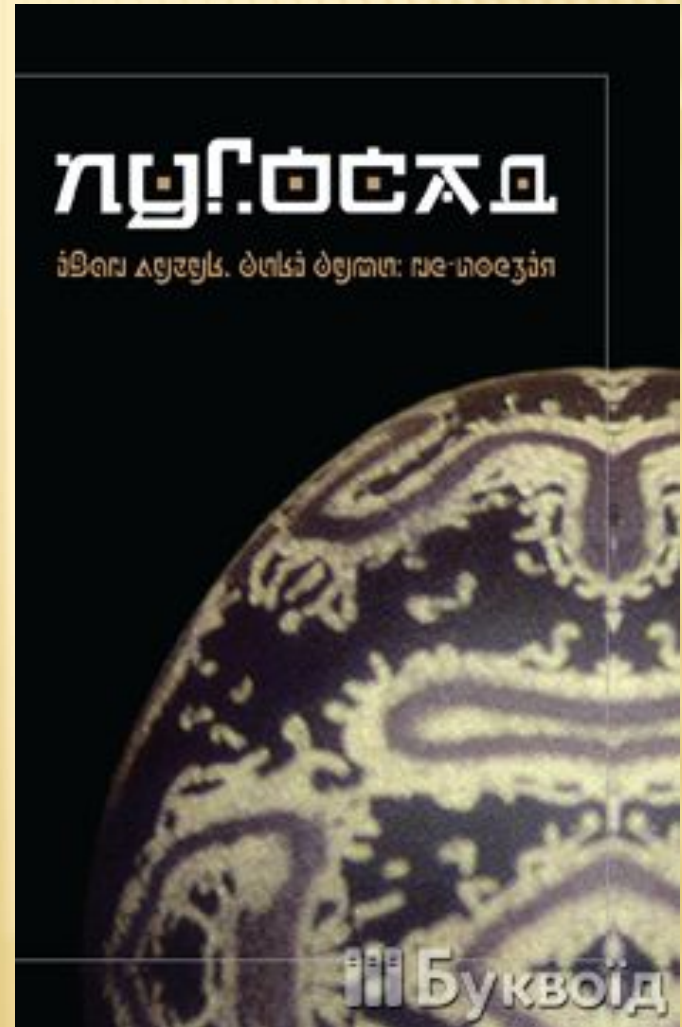
ПРЕЗЕНТАЦІЯ НА ТЕМУ: «ЛІТЕРАТУРНЕ УГРУПУВАННЯ»



Виконала: Коновалова Марина 11-А

«ЛУГОСАД»

ЛуГоСад- літературна група, яку складають *Іван Лучук, Назар Гончар, Роман Садловський*. Створена 19 січня 1984 р. у Львові (датування за першою писемною згадкою назви в листі Н. Гончара до І. Лучука). Усі учасники групи народилися у Львові, в один рік закінчили Львівський університет . Поетичний доробок лугосадівців найпоказовіше представлений у канонічному корпусі їхніх поетичних текстів – книжковому виданні “ЛУГОСАД: поетичний ар’єрґард” що складається з трьох частин: “Ритм полюсів” Лучука, “Закон всесвітнього мерехтіння” Гончара, “Зимівля” Садловського



ЗАСНОВНИКИ «ЛУГОСАДУ»



ІВАН ЛУЧУК

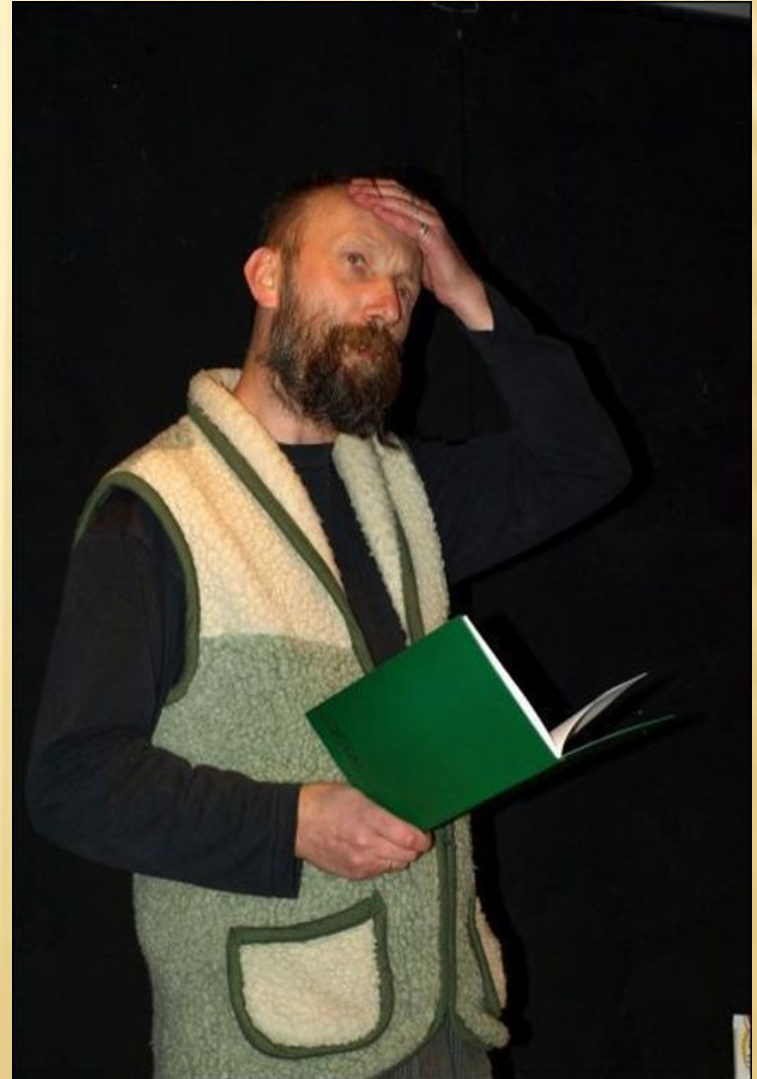
Народився 24 лютого 1965 року, та мешкає у Львові. Український письменник, паліндромоніст, один із засновників літературних угруповань «Лугосад» та «Геракліт».

Укладач одного з неофіційних варіантів української латинки, який використовує зокрема часопис «І». Закінчив слов'янське відділення філологічного факультету Львівського університету й аспірантуру московського Інституту слов'янознавства та балканістики. Науковий працівник Інституту Івана Франка Національної академії наук України.



НАЗАР ГОНЧАР

- ▣ Народився 20 квітня 1964 року у Львові. Поет, перформер, актор.
- ▣ Отримав диплом українського філолога у Львівському університеті. Співзасновник літературного гурту «ЛуГоСад», а також угруповань паліндромістів «Неракліт» і ПУП. 1990-91 був актором львівського театру імені Леся Курбаса, в 1991 році заснував Театр Ледачої Істоти, а в 2004 – PERformanceHARpeningStudio. Трагічно помер 21 травня 2009 року після виступу в Ужгородському університеті, похований у Львові на Личаківському цвинтарі.
- ▣ Часто виступав у Польщі – як поет-перформер і як актор.



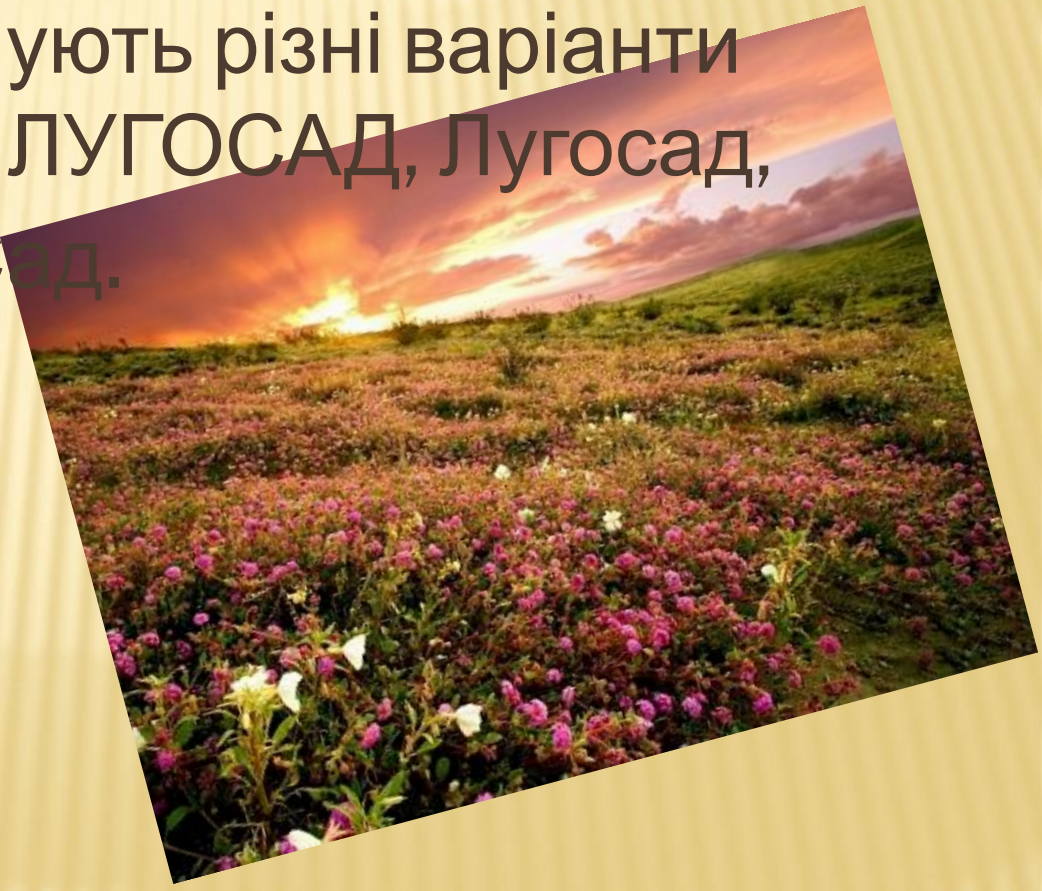
РОМАН САДЛОВСЬКИЙ

- Народився 30 жовтня 1964 року у Львові. Закінчив Львівську середню школу №33 (1981) та філологічний факультет Львівського університету імені Івана Франка (1986). Працював викладачем у системі профтехосвіти, на бібліотечній роботі. Мав декілька персональних виставок свого поезомалярства, брав участь у двох виставках української візуальної поезії за кордоном: у Лондоні та Коламбусі. Належить до літературних груп «Лугосад» і «Наукове і мистецьке братство зорослова»



ПОХОДЖЕННЯ НАЗВИ «ЛУГОСАД»

- Назва складається з початкових літер прізвищ учасників: **ЛУ**чук, **ГО**нчар, **САД**ловський. Існують різні варіанти написання назви: ЛУГОСАД, Лугосад, ЛуГоСад, Лу-Го-Сад.



ЦІКАВІ ФАКТИ ВІД ІВАНА ЛУЧУКА!



✘ Я не думав, що я постмодерніст чи інтертекстуал, тоді, коли писав, але поглянувши на свою творчість поетичну, то це чистої води постмодернізм.

✘ Нас називали пост футуристами, бо все зводилось до традиції бароко, яку використовували футуристи.

□ «В новітній українській літературі ми були першими як група. Виробили свою концепцію, поетичного ар'єргарду, автор якої мій брат Тарас Лучук. Ми маємо свій канонічний корпус текстів, який це все відображає. Маємо свою ідеологію. Назар робив окремо свої перформанси, Ромко робив візуальні поезії, я паліндромії.»

ТВОРЧІСТЬ «ЛУГОСАДУ»



Дещо про я:
давнє і новочаснє,
чужє і власнє

Я птаха семиока,
а ще я двірник: сім-вісім листочків
підмів,
я трава, я небо, я рука, я нога,
я ґудзик, я газова плитка,
я екскурсія в Олеський замок,
я примружене око,
я сиджу на терасі і
я пля!мкаю коли їм.
Я пор'ядний, я випрасував штани,
я забув, що мав прийти кудись-то на сьому,
зате я вимазав светр
і ніколи не ношу годинника.
Я перший, я останній, я ніякий.
Нарешті я знайшов непробитий
трамвайний талон, бо без нього
я ніяк не міг вийти з хати.
Треба заглянути до енциклопедії –
що таке я, а там під буквою я ні-
чого нема.
Але чорт із ними – з тими я,
і, певно, чорт зі мною.
Я – яя (швидше всього – страусові).

ТВОРЧІСТЬ «ЛУГОСАДУ»

Символізми,
і містифікації,
і фантазії,
та інше і т.д. –
це чуже мені:
за правду я,
хоч гірка, хоч кисла, хоч солона...
хоч яка, а все одно як шило,
що його не заховаєш у мішку.
Вчора я в гноївку впав –
ледве виліз,
а відмитися не можу:
не допомагають аромати,
ті, що ллю на себе,
й ті, що п'ю.
І хронічний нежить
теж не помагає...
мого смороду
вам, може, і не чути,
але я не криюсь,
я не криюсь, ні.



ВАЖЛИВІСТЬ УГРУПУВАННЯ



ЛУГОСАД в історико-літературному контексті зазвичай розглядають як цілісне явище – у триєдиній сукупності, а не кожного із трьох лугосадівців зокрема.

Прикладом визнання ЛУГОСАДу може служити залучення його поетичної творчості до програм вивчення сучасної української літератури у старших класах середньої школи та вищої школи гуманітарного профілю

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!
